

Arrest

**nr. 61 698 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 10 december 2009 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 10 februari 2011 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 1 maart 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend bij de gemeente Oostende door:

[A., T.] [...] nationaliteit: Rusland (Federatie van)

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde stukken met name een Attest van Immatriculatie en een Bijlage 26 kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde identiteitsdocumenten. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt immers dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden aan de hand van een internationaal erkend paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart.

De geboortepasjes van [A. M.], [I] en [M] en van [A.T.A.] die door betrokkene worden voorgelegd kunnen niet als identiteitsbewijs weerhouden worden. De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde geldt immers uitsluitend voor de meerderjarige aanvrager. Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.

De identiteit en nationaliteit van betrokkene worden bijgevolg niet op afdoende wijze aangetoond. De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag is dan ook niet vervuld.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht. Hij betoogt dat verweerder wel degelijk beschikt over een kopie van zijn paspoort, daar hij dit document aan verweerder in 2004 meedeelde in het kader van een asielaanvraag en dat de bestreden beslissing dus niet naar behoren is gemotiveerd nu vertrokken wordt van een verkeerde premisse.

2.1.2. Verweerder werpt op dat verzoeker geen kopie van een identiteitsdocument bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden voegde en evenmin uiteenzette waarom hij dit stuk niet bij deze aanvraag kon voegen. Hij licht toe dat in de bestreden beslissing daarnaast wordt uiteengezet dat een bijlage 26 en een attest van immatriculatie niet kunnen aanvaard worden als zijnde identiteitsdocumenten.

2.1.3. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu onderzocht te worden in het kader van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

– de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

toegelaten cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

– de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde."

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker bij zijn aanvragen om tot een verblijf gemachtigd te worden geen kopie voegde van een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijnde *"een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel"* (cf. *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33). Het staat voorts niet ter discussie dat verzoekers asielaanvraag definitief werd afgewezen en dat hij zijn onmogelijkheid om een identiteitsdocument in België te verwerven niet aantoonde.

Verzoeker toont door te stellen dat hij in 2004 een kopie van zijn paspoort aan verweerder meedeelde ook niet aan dat hij op het ogenblik dat hij een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indiende over een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikte en dat hij tegemoetkwam aan de logischerwijze uit voormelde wetsbepaling voortvloeiende verplichting om een afschrift van dit document bij zijn aanvraag te voegen. Hierbij moet tevens worden geduid dat het niet kennelijk onredelijk is dat verweerder – gelet op het risico op identiteitsusurpatie – zelfs indien hij reeds beschikt over een oude kopie van een paspoort van de vreemdeling die een verblijfsmachtiging aanvraagt eist dat de betrokken vreemdeling telkens wanneer hij een aanvraag indient om tot een verblijf gemachtigd te worden zijn identiteit opnieuw bewijst aan de hand van het door de wetgever bepaalde identiteitsstuk.

De uiteenzetting van verzoeker laat dan ook niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij stelt in dit verband dat de verwerende partij heeft nagelaten *"om nazicht te doen in haar eigen administratie om [zijn] paspoort te vinden."*

2.2.2. In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder dat verzoeker niet ontkent dat hij heeft nagelaten de vereiste documenten bij zijn aanvraag te voegen en dat de bewijslast wat betreft de vereisten die zijn bepaald in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet rust op de vreemdeling die zich beroept op deze wetsbepaling.

2.2.3. De Raad merkt op dat de vaststelling van verweerder dat verzoeker naliet een kopie van zijn internationaal paspoort of een gelijkgestelde reistitel te voegen bij zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden steun vindt in het neergelegde administratieve dossier. Het gegeven dat verzoeker zelf nalatig was en in gebreke bleef om zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden met dienstige overtuigingsstukken te onderbouwen laat voorts niet toe te besluiten dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht miskende. Zoals verweerder terecht aangeeft rust de bewijslast op de persoon die een verblijfsmachtiging aanvraagt en verweerder dient dan ook niet in de plaats van verzoeker diens aanvraag te stofferen.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat verweerder de bestreden beslissing niet heeft gebaseerd op een correcte feitenvinding of deze beslissing niet zorgvuldig zou voorbereid hebben.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. In een derde middel stelt verzoeker dat artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) geschonden werd omdat aan zijn echtgenote wel een verblijfsmachtiging werd toegekend en de bestreden beslissing dus tot gevolg heeft dat hij en zijn echtgenote van elkaar zullen gescheiden worden.

2.3.2. Verweerder betoogt dat verzoeker weliswaar een vrouw en kinderen heeft, doch dat de bestreden beslissing werd genomen in het kader van een gebonden bevoegdheid, nu aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde geen afbreuk kan worden gedaan en dat deze vereiste gesteld wordt ter vrijwaring van 's lands openbare orde en veiligheid. Hij meent dan ook dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM, aangezien artikel 8, tweede lid van het EVRM in dergelijke omstandigheden een inmenging in het gezinsleven toelaat.

2.3.3. Daar verzoeker in zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden geen melding maakte van de vrouw die hij omschrijft als zijn echtgenote en uit de adrescontrole die gebeurde naar aanleiding van deze aanvraag bleek dat hij alleen woonde, kan niet worden vastgesteld dat verzoeker in België actueel nog enig gezinsleven heeft dat onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt. Ten overvloede moet worden geduurd dat zelfs indien verzoeker nog enige relatie zou onderhouden met de Russische vrouw naar wie hij in zijn verzoekschrift verwijst, dan nog moet gesteld worden dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat verzoeker enig bestaand verblijfsrecht ontnomen wordt en dat hij evenmin aantoonde dat hij samen met zijn zogenaamde echtgenote geen gezinsleven in hun gemeenschappelijke land van herkomst of elders zou kunnen uitbouwen. De bestreden beslissing heeft dan ook geenszins tot gevolg dat verzoeker van zijn beweerde partner zou gescheiden worden. In deze omstandigheden kan geen schending van enig door artikel 8, eerste lid van het EVRM gewaarborgde recht vastgesteld worden.

Het derde middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK